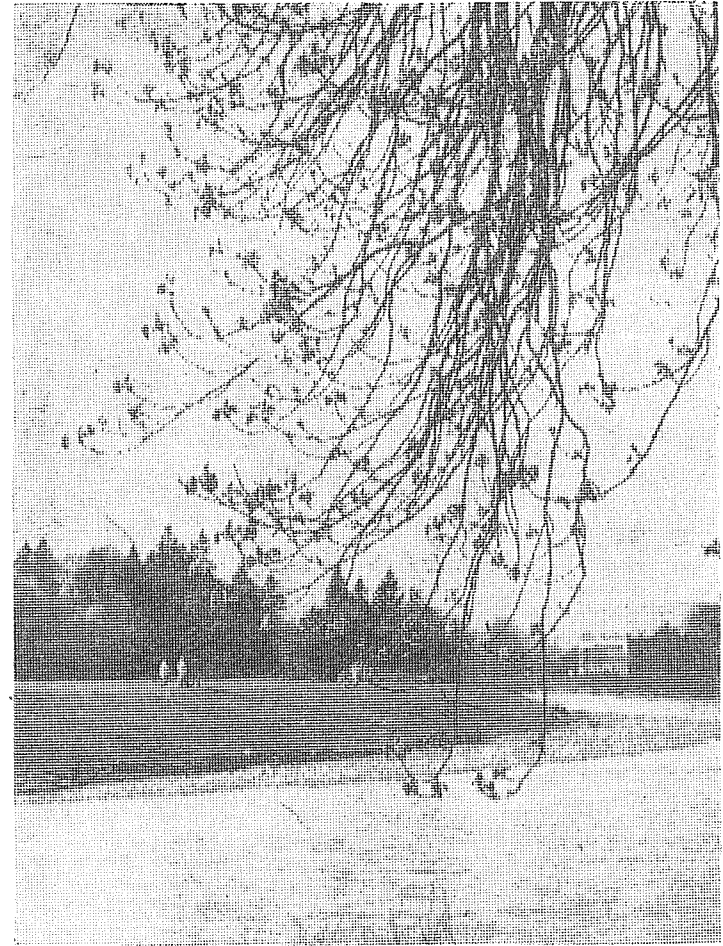

ZPRAVODAJ

města Hranic a lázní Teplic n. B.

Fotografie Josefa Černého

Květen 1974

NAŠE JARO

Slunce se rozlétko na tisíc střípků
a všechny je omývá v zrcadle řeky.
Huňatý kožich si vyklepává les.
Vzpornost pupenů neposlouchá zimu
a jivy parádnice se rozvoněly medem.

To vlání žádná sojka nezakřikne.
A je to už náš osud.
Jak vykřičník v písance let
nám každé nové jaro připomene
hřmění nad Karpaty.
Rok čtyřicátý pátý.

Na to první skutečné jaro
nikdy nezapomenu.
Je jako Marusja, regulovčik.
Na křižovatce,
v zaprášené gymnastorce
dává stop minulosti
a naopak
na červenou
co nejrychleji
pobízí budoucnost.

PROGRAM OSLAV MÁJOVÝCH DNŮ

- Úterý 30. 4.
sokolovna
19.00 hodin
PŘEDMÁJOVÁ VESELICE
- Středa 1. 5.
9.00 hodin
MANIFESTACE PRACUJÍCÍCH na náměstí 8. května, pak přehlídka prvomájového průvodu, který projde přes Gottwaldovo náměstí do Leninovy ulice.
Po skončení průvodu koncert dechové hudby na náměstí KG.
- Středa 1. 5.
park kultury
15.00 hodin
MÁJOVÉ ODPOLEDNE s tancem
při dechové hudbě Jednotného klubu pracujících Hranice.
SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ PROVOZU DĚTSKÉHO HŘIŠTĚ
- Neděle 5. 5.
nám. KG
10.00 hodin
SLAVNOSTNÍ VOJENSKÁ PŘÍSAHA hranické posádky
- Úterý 7. 5.
LAMPIÓNOVÝ PRŮVOD
a kladení věnců k PAMÁTNÍKU DRUŽBY v předvečer 29. výročí osvobození města Hranic
— sraz na seřadištích v 19 hodin.
- Pondělí 13. 5.
sál JKP
19.30 hodin
VIII. divadelní představení v předplatném
Alexej Arbuzov: PODZIMNÍ LÁSKA
Uvádí Severomoravské divadlo Šumperk

VZPOMÍNKA NA OSVOBOZOVÁNÍ MĚSTA HRANIC

V dubnu roku 1945 vstoupila naše jednotka po druhé na území Československa, a to ze severovýchodu. Již na podzim roku 1944 jsme poznali, jak srdečná jsou setkání s Čechy a Slováky. Je těžké si vůbec představit, že by existovala nějaká hranice mezi námi, nějaké překážky krásnému citu přátelství.

Budu vám vyprávět jednu málo známou příhodu, která měla sice nepatrný vojenský význam, ale krásně charakterizuje city vašich lidí při setkáních s našimi vojáky. V květnu 1945 začal odpor Němců viditelně slábnout. Naše útvary postupovaly vpřed denně asi 35—40 km. Konec války se blížil. Následující příhoda se stala 7. května 1945 na západním okraji města Hranic. Náš oddíl měl motorizovanou pěchotu. Abychom mohli splnit daný úkol, obsadila část pěchoty automobily protitankového dělostřeleckého pluku. Vojáci na autech se pak rychle vzdalovali od hlavních sil. Ten den jsme již v sedm hodin ráno obsadili Hranice. Na západním okraji města byla malá vyvýšenina. Průzkum hlásil, že je tam ukryt nepřítel. Kulometry, minomety a děla se okamžitě zaměřovaly na toto postavení nepřítele. Byl dán rozkaz k bojové pohotovosti. Dělostřelci měli podporovat pěchotu přímo palbou. V době, kdy se již naši vojáci chystali k boji, upoutal mou pozornost průvod čistě oděných lidí, kteří se blížili k místům, kde stála naše děla. Šli v páru, vždy muž a žena. Ženy nesly v rukou uzly, jaké se u nás dříve nosily o velikonočních na svěcení. Je třeba si uvědomit, že nám začínal boj. Moje mysl se zabývala otázkou, jak silný je nepřítel, kde jsou hlavní ohniska jeho odporu, jak daleko jsou hlavní síly Němců atd. Bylo třeba vymezit úkoly velitelům baterií. Ale kdo jsou tito lidé? Kam půjdou, jestliže Němci začnou střílet? Není to nějaká německá provokace? Co je to za lidi? Bylo jich asi dvanáct párů.

Mezitím se již muži v průvodu informovali u našich vojáků, kde je velitel, a přišli všichni ke mně. Zažil jsem v životě a hlavně na vojně řadu nejrůznějších příhod a nic mne nevyvedlo z rovnováhy, ale tady v té chvíli jsem byl jaksi zmaten. Co dělat? Muži se na mě totiž obrátili z otázkou: „Dovolíte, aby se vaši vojáci najedli“ — ukázali na balíky v rukou žen „my bychom je zatím rádi vystřídali a bojovali za ně“. Dovolil jsem nejbližším vojákům, kteří právě neobsluhovali děla, aby pojedli. Ženy rozložily připravené jídlo a hostily vojáky. Jak daleká byla již doba, kdy jsme při odpočinku mohli posnídat jídlo přinesené ženou nebo sestrou. A nyní se tato rodinná idyla uskutečnila za dunění děl a výbuchů granátů. Ženy hostily vojáky, zamávaly jim jako příbuzným a zůstaly schovány za domy. Postupovali jsme vpřed, za město. Tam jsem uviděl další zvláštnost. U některých děl byli spolu s našimi vojáky dva až tři vesničané — Češi. V tomto případě ale u mne „milosti“ nenalezli. Dal jsem rozkaz, aby se vesničané vzdělali. Výšina již byla skoro vyčištěna od Němců a před námi byl nový úkol: ještě téhož dne obsadit Olomouc, jeho východní předměstí, Holice. Na auta a vpřed!

Nemohli jsme se s našimi českými přáteli v Hranicích zastavovat. Snad pochopili, že když jsem je od děl poslal pryč, že jsem je nechťel nikterak urazit. My jsme chápali a nyní ještě lépe chápeme, že nemáme bratry, matky a sestry jen v Rjazani a Tule, nýbrž také u vás.

Jsmo hrdí na přátelství našich národů, na přátelství, které vyvěrá z hloubky srdce a dlouhé tradice. Buržoazní propaganda mluví o „diktátu Moskvy“. Neděláme si iluze, že by někdy pochopila jiné pohnutky, takové, které jsem vám vylíčil. Jakou pohnutkou byli vedeni lidé, kteří pod nepřátelskými střelami nesli našim vojákům svačinu? Penězi? — Ne, nikdo jim nic nezaplátil, přinesli nám možná své poslední zásoby jídla, v té době tak vzácné. Slávou? — Ne,

jména těch lidí byla a zůstanou neznáma. A přece šli rádi, pro čest své vlasti, pro přátelství mezi národy. Kdo jste? A kde jste teď, naši slavní bezejmenní přátelé?

Chťel jsem svým příspěvkem ukázat vzácný historický příklad přátelství mezi našimi národy.

Článek je přetištěn z publikace „50 let bojů KSČ za socialismus v Severomoravském kraji“ — II. díl — Olomoucko, vydal SmKSČ Ostrava 1971.

BOJOVNÍCI PROTI FAŠISMU NEZAPOMÍNÁJÍ

Jako každoročně vyhlásil i letos Svaz protifašistických bojovníků na druhou polovinu měsíce dubna a počátek měsíce května tradiční **Mezinárodní pamětní dny odboje**. Jejich počátkem je výroční den bojového vystoupení buchenwaldských vězňů, kteří 11. dubna 1945 vlastními silami osvobodili smutně proslulý koncentrační tábor. Za druhé světové války stamilióny lidí z vlastní zkušenosti poznaly hrůzy a strasti, do nichž lidstvo uvrhla expanze fašismu. Členové svazu protifašistických bojovníků stále usilují o to, aby především mladí lidé, kteří neprožili přímo hrůzy nacismu, nezapomínali na krutosti spáchané fašisty. Členové místní organizace Českého svazu protifašistických bojovníků v Hranicích v minulém roce 1973 uspořádali 38 besed a přednášek ve školách, učilištích, ve vojenských útvech a pro občany, hovořili na nich o odboji, zvláště na Hranicku, o utrpení vězňů v koncentračních táborech, o úloze a významu KSČ v boji proti fašismu v době druhé světové války. Jejich svědectví vyslechlo 3.121 posluchačů, z toho bylo 2.979 mladých lidí. Provolání k Mezinárodním pamětním dnům odboje, rozšířené ve školách, v závodech a v okolních obcích se dostalo k 6.250 občanům.

Členové hranické organizace se také zapojují do veřejného života. Udržují pamětní desky, připomínající umučené a padlé v obou světových válkách. Řada z nich pracuje ve funkcích poslanců a členů komisí MěstNV a v četných funkcích v organizacích Národní fronty. Přes vysoký průměrný věk mnoho členů se podílí brigádnickou výpomocí na rozvoji průmyslu, zemědělství a stavebnictví, kde odpracovali 28.320 brigádnických hodin, při zvelebovacích akcích ve městě vykázali dalších 4.659 hodin. Překročili rovněž závazek k 25. výročí Února, odevzdali národnímu hospodářství 1.625 kg papíru a přes dva tisíce kg jiného materiálu.

Místní organizace Českého svazu protifašistických bojovníků v Hranicích soustředovala ke konci minulého roku 1973 ve svých řadách celkem 204 členy, z toho 143 mužů a 61 žen. Většina je pokročilejšího věku, 64 členů má více než 55 let, 118 členů má přes 65 let. Zaslouží si pozornosti po stránce sociální a zdravotní. Proto je jim věnována zvláštní péče ze strany obvodních lékařů, také jejich požadavky na lázeňskou péči jsou uspokojovány.

Protifašističtí bojovníci mají stále na paměti, že jedním z důležitých úkolů v současné době je snaha o udržení světového míru, za který zaplatilo tolik lidí životem. Celou svou činností prokazují své občanské uvědomění a tvůrčí zaujetí pro budování socialistické společnosti.

LN

BUCHENWALD VARUJE

[Z návštěvy studentů hranického gymnasia v nacistickém koncentračním táboře Buchenwald].

Po nástupu fašistického režimu v Německu sehrály jednu z nejsmutnějších úloh v dějinách lidstva neslavně proslulé koncentrační tábory. My, kteří jsme se zúčastnili školního zájezdu do NDR, jsme mohli na vlastní oči spatřit jedno z takových míst — koncentrační tábor Buchenwald u Výmaru.

Do dnešní doby se v Buchenwaldu dochovalo oplocení, vstupní brána, krematorium a několik zděných bloků. Kolonie dřevěných vězeňských baráků je dnes už zbourána, ale v zachovalých blocích i místním muzeu jsou shromážděny dokumenty vývoje fašismu v Německu se všemi jeho důsledky.

Cestičky mezi základy bývalých baráků jsou vysypány jemným pískem a volně plochy osety trávou. Uprostřed tohoto parčíku padlých leží na kamenném podstavci mohutná žulová deska — pomník polských umučených válečných zajatců. Nikdy zde nechybí čerstvé květiny. . .

Na zdi krematoria je upevněna bronzová pamětní deska předsedy KS Německa, bojovníka za mír a pokrok, velkého člověka bestiálně zde zavražděného v srpnu 1944 — Ernsta Thälmana.

V muzeu nám otřesně fotografické dokumenty vypovídají o životě vězňů. Dovídáme se, kdo všechno stál v pozadí za Hitlerem. Rozsáhlé statistické údaje nás informují o počtech zavražděných. Dovídáme se o nejnovějších zvěrstvech, kterých byli esesáci schopni. . .

Jak byla lidem stahována se zad kůže. A knihy vázané v lidské kůži byly potom chloubovou nejednoho esesmana.

Koncentrační tábory byly místy utrpení, ale také místy politického zocelení vězňů. V samém jádru ubíječských snah nacismu pracovaly antifašistické organizace, vedené komunisty. 11. dubna 1945 se buchenwaldští vězňové vzburili, prolomili plot nabitý elektrinou, zajali přes 120 esesáků a udrželi kontrolu nad táborem až do příchodu americké armády.

Před monumentálním památníkem věnovaným všem 56.000 popravených jsme vzdali hold našim padlým. Na místě jsme zanechali kytičku převázanou stužkou s nápisem: gymnasium Hranice — ČSSR.

Záleží jen na lidech této planety, dopustí-li další Buchenwald, Sachsenhausen, Terezín. Mírová politika socialistických států je zárukou toho, že již nikdy.

Jaroslav LOSKOT, student III. roč. gymnasia

RUDÝ PRAPOR HRANICKÉ CEMENTÁRNĚ

Dvacáté výročí zahájení provozu n. p. HRANICKÁ CEMENTÁRNA A VÁPENICE oslavili pracující slavnostní podnikovou konferencí 19. dubna 1974 v sále sokolovny. Konferenci se zúčastnil zástupce ÚV KSČ Vasil Juska, předseda Českého výboru odborového svazu pracovníků ve stavebnictví Karel Šindelář, generální ředitel oborového podniku CEVA Čeněk Vincour, zástupce ministerstva stavebnictví ČR ing. Jirout, tajemník OV KSČ Jan Novotný, předseda Okresní odborové rady Jar. Kozel, představitel města Hranic a další hosté.

Po zhodnocení činnosti, které přednesl podnikový ředitel ing. Horák, odevzdal předseda Karel Šindelář představitelům Hranické cementárny **RUDÝ PRAPOR ministerstva stavebnictví ČR a Českého výboru odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot** za hospodářské výsledky druhého pololetí roku 1973 a diplom o udělení čestného názvu „**PODNIK 25. VÝROČÍ VÍTEZNEHO ÚNORA**“ za splnění celopodnikového závazku v roce 1973. Zástupce

Sovětské armády odevzdal pak pěti představitelům n. p. Hranická cementárna a vápenice čestná uznání za jejich práci, od Okresní odborové rady dostal podnik čestné uznání za dobré výsledky v péči o pracující. Zasloužilí pracovníci podniku i důchodci byli pak odměněni bronzovou plaketou, kterou podnik k 20. výročí zahájení provozu vydal.

Pracující Hranické cementárny v roce 1973 vyrobili navíc 4.600 tun cementu, 15.300 tun slinku, 3.050 tun vápna, 39.150 metrů osinkocementových trub tlakových, 48.590 metrů trub odtokových, 5.020 m² eternitové krytiny. Hrubou hodnotu výroby překročili o 6,3 miliónu Kčs, výrobu zboží o 3,7 miliónu Kčs. Rovněž plán čistého zisku byl překročen o 1,6 miliónu Kčs. Produktivita práce vzrostla na 152.472 Kčs na jednoho pracovníka, průměrný měsíční výdělek se ve srovnání s rokem 1972 zvýšil o 4,69 % a činil 2.298 Kčs. Přitom byla v podniku provedena náročná generální oprava 4. rotační pece a rozsáhlá rekonstrukce střech ve výrobně osinkocementových trub. K příznivým výsledkům přispěla široce rozvinutá socialistická soutěž, jejíž výsledky přinesly podniku čestný název „Podnik 25. výročí Vítězného února“.

Po oficiální části slavnostní podnikové konference 19. dubna 1974 následoval velký estrádní program, ve kterém vystoupil Pavel Novák se skupinou VOX, konferovala hlasatelka Čs. televize Marta Heinová a známý ostravský herec Josef Kobr. LN

PADESÁT LET LIDOVÉ ŠKOLY UMĚNÍ V HRANICÍCH

V roce 1974 vzpomíná lidová škola umění v Hranicích půl století záslužné práce ve prospěch hranického hudebního života. Škola zahájila činnost před padesáti lety ve Smetanově jubilejním roce. Otevřením hudební školy v roce 1924 oslavilo město Hranice opravdu důstojným způsobem sté výročí narození našeho hudebního genia.

O hudební výchovu se projevil v hranické veřejnosti už v prvním školním roce 1924/25 značný zájem, škola měla 75 žáků, z nichž se učilo 25 žáků hře na klavír a 50 žáků hře na housle. Už v příštím školním roce se počet žáků zdvojnásobil, postupně bylo zaváděno vyučování na další hudební nástroje, zřízen byl také žákovský orchestr, který často vystupoval na veřejnosti. Ve školním roce 1927/28 zaznamenala škola první větší úspěch v celostátním měřítku, když na výstavě soudobé kultury v Brně v soutěži hudebních škol z celého státu získali žáci hranické školy diplom II. třídy za provedení klavírního kvintetu op. 12 Vítězslava Nováka. Ve školním roce 1928/29 také absolvovali první žáci, z nichž někteří byli přijati na konservatoř. Od té doby následovala řada dalších absolventů, z nichž vyrostli vynikající hudebníci, z nichž mnozí zvolili hudbu jako povolání. Zásluhu o dobré základy a úroveň školy měl první ředitel František Brož, nadšený hudebník a známý hudební skladatel, který stál v čele školy a celého hranického hudebního života do roku 1940. Za jeho působení v Hranicích dosáhl hranický hudební život opravdu vynikající úrovně.

Škola plnila své poslání i v těžké době druhé světové války, kdy pomáhala udržovat a posilovat národní cítění. Za ředitele Rudolfa Heidera se uskutečnil tehdy v Hranicích velmi úspěšný cyklus „Hranických hudebních střed“, na nichž účinkovali naši přední hudební umělci.

Nový rozmach školy nastává po osvobození v současném období socialistického budování. Za ředitelů Josefa Knypla a Květy Michálkové se škola rozrůstá o další obory. Vedle oboru hudebního má škola také obor výtvarný a literárně dramatický a vychovává přes čtyři sta žáků. Škola se výrazně zapojuje do veřejného a kulturního života města, učitelé i žáci účinkují velmi často v kulturních pořadech při oslavách významných dnů a výročí, pravidelně také vystupují v lázních Teplicích nad Bečvou na koncertech pro pracující z celé naší repub-

líky. Žáci školy také pravidelně dosahují velmi příznivého umístění v soutěži lidových škol umění v okresních a krajských kolech a několikrát již vystupovali s úspěchem v ústřední celostátní soutěži. I dnes řada z nich pokračuje ve studiu na konservatořích a na akademii muzických umění. Rovněž práce žáků výtvarného oboru už několikrát zaznamenaly výrazný úspěch na celostátních přehlídkách a byly zastoupeny i na světové výstavě v Montrealu v Kanadě. Literární dramatický obor vychovává s úspěchem mladé recitátory i herce, jak to ukazují každoroční jejich vystoupení pro veřejnost. Dnešní úsilí učitelského sboru školy za vedení ředitelky Miroslavy Kavanové je důstojným naplněním ušlechtilých snah, jež vedly představitele hranického veřejného života před padesáti lety k založení školy.

Oslavy 50. výročí založení lidové školy umění v Hranicích vyvrcholily slavnostním koncertem dne 21. dubna 1974, uspořádaným pod záštitou MěstV KSČ a MěstNV. V úvodu uvítal jménem ředitelství školy a SRPŠ ing. J. Hon APS Moravan a čestné hosty, mezi nimiž byli předseda školské a kulturní komise ONV A. Válek, okresní školní inspektor Boh. Jedlička, předsedkyně okresního výboru odborového svazu pracovníků školství a vědy D. Aichlerová, člen KV KSČ ředitel ing. Jiří Sumara, předseda MěstV KSČ V. Dohnal, místopředseda MěstNV A. Beneš, tajemník MěstNV J. Šimek, zástupce posádky pplk. Hronek a členové BSP patronátního podniku Hranická cementárna a vápenice. Ředitelka M. Kavanová ve svém projevu vzpomněla založení školy v roce stého výročí narození B. Smetany, kladně zhodnotila činnost ředitelů Fr. Brože a jeho nástupců R. Heidera, J. Knypla a K. Michálkové a připomněla výsledky práce školy. V závěru poděkovala KSČ, která svými podněty pro rozvoj kulturního života umožňuje i rozmach hudebního školství, vyslovila dík orgánům ONV a MěstNV za podporu a zvláště s uznáním zhodnotila práci učitelského kolektivu školy. Předseda školské a kulturní komise ONV A. Válek ocenil výsledky práce hranické lidové školy umění a odevzal do rukou učitelky M. Kavanové čestné uznání rady ONV v uznání záslužné činnosti školy.

Pak následoval slavnostní koncert Akademického pěveckého sdružení MORAVAN z Brna, jehož program byl zaměřen k letošnému Roku české hudby. Za řízení hlavního dirigenta zasl. umělce prof. Josefa Veselky a dirigenta prof. Jana Rezníčka přednesl sbor skladby B. Smetany, E. Suchoně, J. B. Foerstera, A. Dvořáka, J. Suka a V. Nováka. Výkon sboru lze hodnotit jako tradičně precizní a vynikající po všech stránkách. Nadšené obecenstvo si vynutilo čtyři přídavky. Na závěr zaznělo Smetanovo VĚNO, jež bylo symbolickým vyjádřením vděku hranické lidové škole umění a současně i přáním dalších úspěchů do budoucna. L. Novotný

DĚTSKÉ DOPRAVNÍ HŘIŠTĚ

Při neustálém růstu počtu motorových vozidel projevuje se stále naléhavěji potřeba vychovávat děti a mládež ve znalosti dopravních předpisů, aby se předcházelo častým dopravním nehodám, při nichž vznikají ztráty na lidských životech i velké škody pro národní hospodářství.

Z podnětu dopravní okresní komise a odboru výstavby a odboru školství ONV rozhodl MěstNV v Hranicích vybudovat dětské dopravní hřiště. Místo pro ně bylo vybráno v parku kultury mezi stromovým a rybníčkem tak, aby bylo trvale atraktivní. Hřiště je jedno z nejprostornějších a nejpestřejších v kraji. Je dlouhé 95 metrů a široké 30 metrů. Má všechny druhy křižovatek pro výuku jízdy a chování dětí na silnicích. Vozovka o šířce 2,5 metru až 5 metrů a celkové délce 330 metrů je asfaltovaná. Při výstavbě byly zkulturnovány a zastavěny plochy uvnitř hřiště v rozsahu 554 m², vně hřiště 240 m². Dlážděný nástupní prostor o ploše 72 m² a chodníky o délce 50 metrů jsou dostačující pro základní instruktáže. Hřiště je vybaveno elektrickým výbojkovým osvětlením, pod vozov-

kami je zabudováno potrubí pro elektrické vedení pro budoucí instalaci světelných semaforů pro řízení provozu na křižovatkách. Rovněž byly vybudovány základy pro zamýšlenou řídicí budku. 56 dopravních značek podle návrhu dopravního inspektorátu v Přerově zajistí výuku a bezpečnou orientaci.

Výstavba dětského dopravního hřiště byla zařazena do akce Z. Za vedení stavbyvedoucího Josefa Nehyby se na budování podíleli brigádnicky žáci a studenti z hranických škol i členové některých organizací:

I. ZDŠ v ulici 1. máje	268 hodin,
II. ZDŠ na náměstí Šromotově	218 hodin,
III. ZDŠ na náměstí 8. května	536 hodin,
střední lesnická technická škola	235 hodin,
střední průmyslová škola SH	48 hodin,
gymnasium	40 hodin,
zemědělské odborné učiliště	27 hodin,
Automotoklub Svazarmu SIGMA Hranice	232 hodin,
Občanský výbor č. 18	118 hodin,
plicní oddělení nemocnice s poliklinikou	32 hodin,
pracovníci odboru výstavby MěstNV	24 hodin,
TJ SIGMA, kuželkářský oddíl	24 hodin,
pracovníci Komunálních služeb města Hranic	20 hodin.

Mimo vlastní hřiště byly v sousedství instalovány pro děti houpačky a prolezačky. V parku kultury probíhá v současné době rekonstrukce hlediště letního kina, zejména instalace nových lavic. Dokončení těchto prací záleží na včasné dodání potřebného materiálu.

Dětské dopravní hřiště je darem MěstNV v Hranicích dětem k 25. výročí založení Pionýrské organizace SSM. Do provozu bylo dětské dopravní hřiště oficiálně odevzdáno 1. května 1974. LN

JAROSLAV KŘIČKA A LÁZNĚ TEPLICE NAD BEČVOU

Letošní Rok české hudby je příležitostí, abychom vzpomněli vztahu našich významných skladatelů k našemu kraji. Jedním z těchto umělců je i rodák z blízké Kelče, hudební skladatel Jaroslav Křička, který prodléval několikrát na léčení v lázních Teplicích nad Bečvou. Podle vzpomínek spisovatelky Anny Křičkové býval Jaroslav Křička v Teplicích spokojen podle toho, jaký pokoj mu správa lázní přidělila. V některém pokoji si totiž liboval a chválil jej, jindy si zase stěžoval, že ho rušil ze spánku hluk projíždějících vlaků.

Zvláště si zasluhuje vzpomínku pobyt Jaroslava Křičky v lázních Teplicích nad Bečvou v červnu roku 1958. V tomto roce pěvecký spolek „LUMÍR“ z Ostravy provedl v Kelči jímavou skladbu Jaroslava Křičky REQUIEM, kterou skladatel věnoval památce svého bratra, básníka Petra Křičky, zesnulého 25. července 1949. Jaroslav Křička uslyšel tuto skladbu poprvé v úplném provedení a s dojetím napsal upřímná slova vděčnosti do pamětní knihy Lumíra: „Díky vroucí Lumíru za velikou obětavost — kolikrát už! — a za pietní provedení bratrského Requiem v rodné Kelči. Slunečná pohoda a netušená účast rodáků udělala z Vaší produkce svátek. Bylo to dojemné.“

Večer téhož dne 22. června 1958 se konal oslavný večírek k počti skladatele Jaroslava Křičky v Teplicích nad Bečvou v sále hlavní lázeňské budovy. Na večeru přednesl pěvecký spolek Lumír Křičkovy kantáty „Studentské vzpomínky“ se sólisty Olgou Hubičkovou a Al. Kubenkou a 2., 3. a 4. oddíl „Moravské kantáty“. Dále zazněly „Zpěvy lidu slezského“ od Eduarda Bartoníčka a „Mírová kantáta“ od Karla Macourka se sólistou B. Kadlecem. Sbor řídil Josef Kubenka, u klavíru byl Josef Kubenka ml. Pořad byl proložen recitacemi básní Petra Křičky, které s nevšedním uměním přednesla spisovatelka Anna Křičková.

Účastníky slavnosti byli pracující, kteří dleli na léčení v lázních Teplicích nad Bečvou. Byli dojatí, zvláště Studentskými vzpomínkami. Sám Jaroslav Kříčka, tehdy už pětasedmdesátiletý s dojetím děkoval za vzpomínkovou oslavu a s Lumírem se loučil slovy: „Zůstaňte mi věrni“. Na večeru byla přítomna i sestra skladatelova, spisovatelka Pavla Kříčková.

V pamětní knize lázní Teplic nad Bečvou připomíná tehdejší pobyt Jaroslava Kříčky jeho podpis s datem 19. června 1958. V pozdějších letech už Jaroslav Kříčka patrně v lázních Teplicích nad Bečvou nepobýval. Letos na počátku roku už uplynulo pět let od jeho smrti 23. ledna 1969.

★

Poznámka:

Za údaje o pobytu Jaroslava Kříčky v Teplicích nad Bečvou děkuji srdečně spisovatelce Anně Kříčkové.

Při zpracování tohoto článku bylo použito stati Oldřicha Svozila „Jaroslav Kříčka a Ostrava“, uveřejněného v Lidové demokracii 21. srpna 1969.

Ludvík Novotný

★

Publikaci

prom. hist. M. Jaškové, univ. prof. PhDr. L. Hosáka a PhDr. B. Indry

DĚJINY MĚSTA HRANIC (I. díl)

je možno zakoupit na městském národním výboru, odbor školství a kultury, nebo v kanceláři Cestovní informační služby ve Svatoplukově ulici

Peregrin Pešl

JARO V TEPLICÍCH

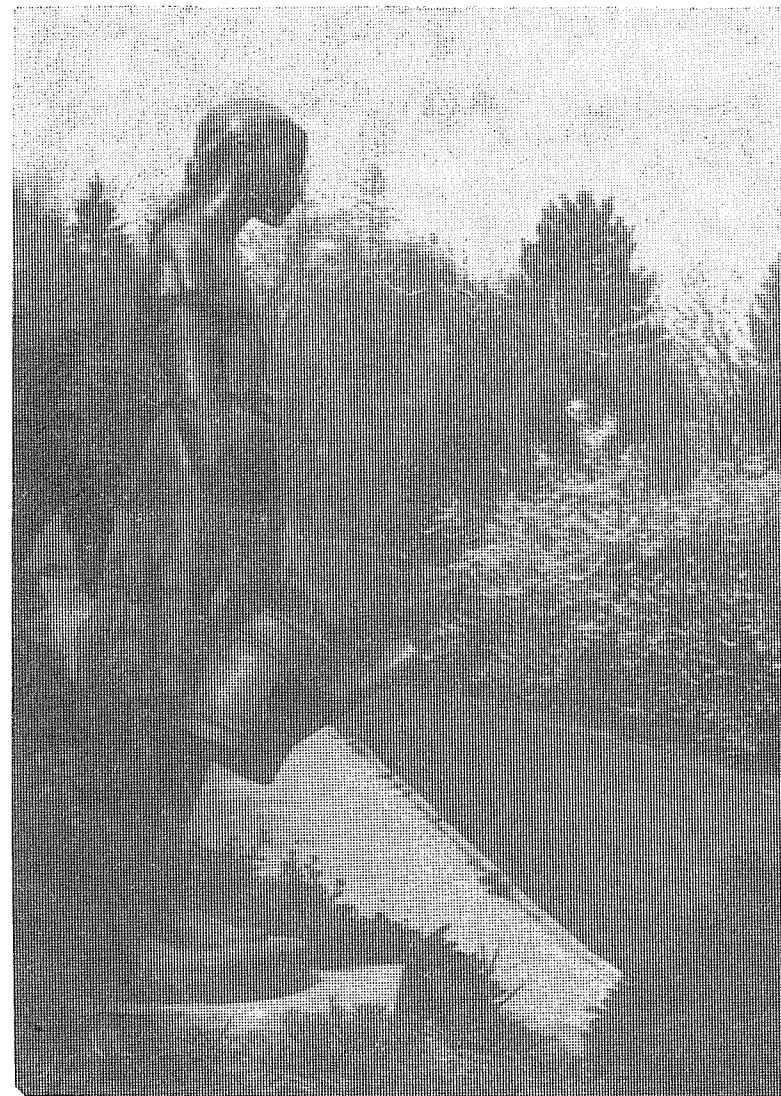
Lipová alej vede tě k mostu,
jenž se tu vznosným obloukem pne.
Z výšiny jeho září vstříc hostu
Bečva ve slunci jarního dne.

Světlé budovy v zeleni svěží
po stráni vzhůru stoupají.
Parkem a lesem cestičky běží,
do stínu k lavičkám lákají.

Zastav se v kruhovém altánu na chvíli,
napij se vody z pramene.
Sluneční zář budi životní síly,
koupej v ní nervy znavené.

Kamenná dívka stojí tu v trávě
v cudné nahotě spanilá.
Vzduch voní svěžestí. Dýchám tak zdravě,
jak by se mladost mi vrátila.

Motýl v hýřivé barevné kráse
se nad květem ve vzduchu míhotá.
Hledím naň zbožně. Zastav se čase!
Jsem okouzlen slávou života.

Dr. Jiří Musiol: Nová plastika v lázních Teplicích n. Bečvou
DÍVKA S KONVÍ od ak. sochaře Jiřího Jílka

VETERINÁRNÍ NEMOCNICE OPĚT PRVNÍ V ČSR

18. dubna 1974 byly v Teplicích nad Bečvou vyhlášeny výsledky celostátní socialistické soutěže veterinárních ústavů v ČSR za rok 1973. Na prvním místě se už po třetí rok umístila veterinární nemocnice v Hranicích, na dalších místech byly státní veterinární ústavy v Brně a v Hradci Králové. Na malé slavnosti za přítomnosti představitelů Ústředního veterinárního ústavu v Praze, zástupců krajského oddělení Státní veterinární správy ministerstva zemědělství a výživy v Ostravě, zástupců krajského a okresního výboru svazu pracovníků v zemědělství, okresních orgánů a předsedy MěstV KSČ Václava Dohnala a předsedy MěstNV Miloslava Pavelky odevzdal vedoucím pracovníkům hranické veterinární nemocnice putovní Rudou standartu ředitel Ústředního státního veterinárního ústavu doc. MVDr. Jaroslav Král, CSc.

Všichni účastníci velmi kladně hodnotili výsledky soutěže a práci hranického ústavu, jehož pracovníci velmi dobře plní kriteria soutěže. V soutěži se hodnotí zejména činnost ústavu okresními veterinárními službami, počet odborných zásahů pracovníků nemocnice v terénu při řešení zdravotnické problematiky v zemědělských velkochovech v kraji, počet publikovaných odborných prací, přednášková činnost pro pracovníky veterinární služby a zemědělské odborníky, počet ukončených výzkumných úkolů aj. Přihlíží se rovněž k výrobním kritériím, zejména se bere v úvahu počet narozených a odchovaných telat v oblasti působení veterinární nemocnice a množství vyrobeného mléka na dojnici.

V hranické veterinární nemocnici pracuje 23členný kolektiv pracovníků v čele s ředitelem MVDr. Vlad. Zýkou, CSc. V roce 1973 vyšetřili a ošetřili přes 13.000 velkých hospodářských zvířat a provedli přes 30.000 laboratorních úkonů. Předností hranické nemocnice je velmi dobře vybavená laboratoř pro diagnostiku. Některé jedinečné přístroje, zejména přístroj anglické výroby v hodnotě čtvrt mil. korun pro sériové stanovení krevních elementů zajišťují, že hranická veterinární nemocnice se stává v Severomoravském kraji centrem pro vyšetřování infekčních onemocnění — leukózy u skotu. Další přístroj dánského původu, ojedinělý v ČSR k zjišťování acidobazické rovnováhy krve slouží k zjišťování metabolických poruch ve velkochovech skotu.

K dalšímu rozvoji činnosti veterinární nemocnice je třeba provést v brzké době rekonstrukci provozní budovy, která je z jedné třetiny zastaralá a nevyhovuje požadavkům moderního provozu. Potřebu nové výstavby uznávají i zástupci ústředních úřadů jako oprávněný požadavek a její realizaci podporují také představitelé MěstV KSČ a MěstNV v Hranicích.

Práce hranické veterinární nemocnice je hodnocena jako společensky velmi prospěšná proto, že pracovníci nemocnice se neuzavírají do svého ústavu, ale pracují z velké části přímo v terénu. Téměř ve všech okresech Severomoravského kraje provádějí rentgenodiagnostická vyšetření vepřového dobytka ve velkochovech, v roce 1973 tak vyšetřili asi čtyři tisíce kusů. Výsledky odborné práce přednášejí na seminářích v celé ČSR i na Slovensku. Jejich metoda klinicko-laboratorního vyšetřovacího postupu při odhalování latentních i běžných poruch látkového vitamínového metabolismu ve velkochovech skotu se zavádí ve všech veterinárních ústavech v celé ČSSR. Pracovníci stanice se také nevěnují jen své odborné činnosti, ale zapojují se i do veřejné a politické práce. Zejména ředitel MVDr. V. Zýka, CSc., je činný jako lektor OV KSČ a aktivista vesnické organizace KSČ a je zapojen v řadě odborných komisí celostátního významu. Veterinární nemocnice v Hranicích se svou činností podílí na rozvoji socialistického zemědělství, jež v letošním roce si připomíná už 25 let trvání.

LN

DVAKRÁT O PRÁCI HRANICKÝCH ZDRAVOTNÍKŮ

Oddělení chorob vnitřních hranické nemocnice nezůstává pozadu v celosvětovém úsilí účinné o léčení srdečních chorob. V nedávné době byl na tomto oddělení uveden do provozu nový účinný přístroj — elektrokardiograf, který umožňuje zdravotníkům sledovat životní funkce pacienta při určitých chorobách, především při infarktu myokardu. Přístroj předně sleduje činnost srdce elektrokardiografickou křivkou a přenáší ji na obrazovku. Z tvaru křivky lze usuzovat na poruchu srdeční akce. Zdravotní personál je také okamžitě informován o změnách pulsu, jeho zrychlení nebo zpomalení, nebo nepravidelnostech, čili o srdeční arytmii, která je nejčastější komplikací, končící až zástavou srdeční činnosti při infarktu myokardu. Přístroj označí i charakter srdeční zástavy a umožňuje okamžitý zásah lékaře pomocí vhodných léků. V plánu oddělení chorob vnitřních hranické nemocnice je získat ještě další přístroje, elektrostimulátor a defibrilátor, kterými je možno povzbudit srdeční činnost do doby, než akutní nebezpečí zástavy pomine.

Přístroje se na oddělení chorob vnitřních v hranické nemocnici užívá už půl roku a s úspěchem byla sledována řada pacientů. Přístroj zahraničního původu získala hranická nemocnice za pomoci vedení n. p. SIGMA Hranice. Tento podnik tak dokumentuje zájem nejen o zdraví svých vlastních pracovníků, ale i celé hranické veřejnosti. Tato složitá technika pomáhá tedy našim pracujícím a spoluobčanům, ale pro svou náročnost na obsluhu a údržbu klade také vyšší požadavky na odborné znalosti a dovednosti a působí i značné časové zatížení zdravotnických pracovníků. Proto kolektiv pracovníků oddělení chorob vnitřních hranické nemocnice, už několik let sdružený v brigádě socialistické práce a nositel bronzového odznaku BSP vyhlásil závazek, že zacvičí v zacházení s tímto přístrojem nejen lékaře oddělení chorob vnitřních, ale i lékaře dalších odborných oddělení, kteří vykonávají pohotovostní službu, aby byli schopni poskytnout nemocným rychlou pomoc. Stejně i kolektiv zdravotních sester, který už částečně byl zaškolen v obsluze tohoto zařízení, v budoucnu rozšíří své znalosti a dovednosti v zacházení s elektrokardiografem, aby bylo zajištěno v každou dobu jeho využití ve prospěch nemocných.

★

Chirurgické oddělení nemocnice v Hranicích prožívalo nedávno malou slavnost. 23členný kolektiv, v němž jsou zapojeni lékaři, zdravotní sestry, ošetřovatelky a pomocnice v čele se sestrou Miladou Dostalíkovou, obhájil titul brigády socialistické práce. Členky kolektivu při svědomitém plnění pracovních povinností se snaží vytvářet co nejlepší vztah k nemocným. Jako pracovnice školní stanice spolupracují také při výchově žákyň střední zdravotnické školy. Nezapomínají ani na rozšíření svých znalostí, proto připravují exkurzi do moderně vybavené laboratoře veterinární nemocnice v Hranicích, kde lze provádět různá složitá vyšetření a rozborů i pro humánní medicínu. V nedávné době navázaly členky brigády socialistické práce chirurgického oddělení kontakt s brigádou socialistické práce v závodě Elektropraga v Miloticích nad Bečvou. Zdravotní pracovnice pomáhají pracujícím ženám zlepšovat pracovní prostředí po stránce péče o zdraví. Poradily jim, jak doplnit a udržovat skříňky první pomocí, naučily je zacházet s léky a obvazy, aby byly schopny poskytnout první pomoc při úrazech, upozornily vedení závodu na potřeby na pracovišti. Činnost brigády hranických zdravotnic z chirurgického oddělení byla kladně oceněna jak vedením nemocnice s poliklinikou v Hranicích, tak ředitelstvem závodu Elektropraga v Miloticích nad Bečvou. Vzájemné styky mezi oběma brigádami přispívají k sblížení pracujících žen ve zdravotnictví a v průmyslu a k utužení jejich přátelských svazků. Činnost brigády socialistické práce ženského chirurgického oddělení nemocnice v Hranicích ocenil také okresní výbor Svazu pracovníků ve

zdravotnictví, 29. března 1974 převzaly členky kolektivu bronzové odznaky BSP. Toto uznání odevzdal členkám brigády jménem okresního výboru svazu pracovníků ve zdravotnictví MUDr. Jan Unar za přítomnosti vedoucích pracovníků, ZO KSČ a ZV ROH nemocnice v Hranicích. Na slavnosti byl rovněž přítomen 18členný kolektiv brigády socialistické práce závodu Elektropraga z Milotic nad Bečvou. Je to důkaz toho, že přátelské styky obou kolektivů budou i v budoucnu pokračovat.

LN

ODERSKÉ VRCHY PATŘILY MLADÝM

Oderské vrchy s kouzlem dosud nepoznaných přírodních krás, turisticky nedocenené, měly svůj velký svátek 30. března 1974. Byl tu slavnostně zahájen v okresním měřítku již XVIII. ročník celostátní populární akce „100 jarních kilometrů“.

Již od časně rána putovaly menší i větší skupiny školní mládeže, pionýrů i turistů po cestách i chodnicích — všichni směr Potštát. K prezentaci na náměstí v Potštátě se přihlásilo **1.312 účastníků, z toho 884 mladých do 15 let a 428 účastníků ve věku nad 15 let.** Odměnou za ušlé kilometry dostal každý pěkný pamětní list s motivem hodinové věže a morového sloupu na Potštátě. Sběratelé razítek do vandrovnických knížek i na pohlednice získali neobvyklé razítko ve tvaru turistické boty — emblém srazu.

Dopoledne si mohli účastníci za odborného výkladu průvodců prohlédnout barokní náměstí, potštátský zámek s ukázkami pergamenových listin se starobylými pečeti a nejstarším záznamem o pobytu našeho prvního dělnického presidenta Kl. Gottwalda v Severomoravském kraji právě tu na Potštátě. Byla přístupná i vzácná památka, hřbitovní kostel z 15. století, uvnitř celý vyzdobený freskami z poloviny 18. století, s obrazem Potštátu z té doby na jednom z pilířů.

Vlastní program zahájila dětská dechová kapela lidové školy umění v Potštátě, řízená dirigentem Janem Koktou, která sklídila zaslužený úspěch. Čestné předsednictvo tvořili: předseda MěstNV v Hranicích Miloslav Pavelka, předseda MNV v Potštátě Josef Bláha, předseda okresního výboru ČSTV v Přerově Jaroslav Baran, tajemník okresního výboru ČSTV Václav Kyrych a předseda TJ SIGMA Hranice Alois Sedláček. Z pověření OV ČSTV zahájil akci 100 jarních kilometrů v okrese předseda turistického odboru TJ SIGMA Hranice ing. Jaroslav Kopecký. Shromáždění pozdravil předseda MNV v Potštátě, který převzal nad akcí záštitu. Okresní archivář PhDr. Ivan Krška vyzvedl revoluční tradice textilního dělnictva na Potštátě i první oslavu 1. máje 1891 v okrese. Na přírodní i kulturní zajímavosti okolí upozornil vysokohorský cvičitel Pavel Zeman. Hlasatelská služba Bohuslava Honse, zajišťovaná místním rozhlasem, byla vysoce hodnocena. Telefonní a rádiové spojení prezentace se štábem, instalované mladými svazarmovci, umožnilo pozdravit došlé skupiny i uvést dílčí počty účastníků hned po jejich příchodu.

Po celý den bylo živo na cvičné skále v Kamenných vratech Potštátského skalního města asi dva kilometry pod městečkem. Horolezci TJ Sigma tu předváděli ukázky horolezeckého výcviku a 78 odvážlivců se nechalo uvázat na lano a provedlo svůj prvovýstup. Ze tří horolezeckých cest byla nejtěžší Kapradina třetí třídou obtížnosti. Tak jí nazval předseda oddílu horolezců prof. Jaroslav Jašek, který jí jako první před léty slezl.

Pro dopravu účastníků byly k dispozici dva autobusy ČSAD, které pendlovaly mezi Hranicemi a Potštátem. Potěšitelné bylo, že téměř všichni účastníci šli alespoň jednu cestu pěšky po značených cestách a mohli si zapsat první nebo další kilometry pro získání pěkného odznaku „100 jarních kilometrů 1974“.

Pro zvýšení fyzické zdatnosti, poznání přírodních krás a kulturních památek naší vlasti je nutné, aby celoroční turistika se stala součástí životního stylu socialistického člověka a hlavně mládeže.

Organizační výbor turistického odboru TJ SIGMA Hranice děkuje všem, kteří pomohli při zajištění této zdařilé okresní akce.

—Ký—

NOVÁ EXPOZICE V MUZEU MORAVSKÉ BRÁNY V HRANICÍCH

Nová expozice hranického muzea byla budována s úmyslem poukázat na některé závažné momenty historického, kulturního i sociálního vývoje města v 18. a 19. století. Umístění celého záměru bylo možné jen ve stávajících prostorách, které byly nově adaptovány a vybaveny. Vstupní prostor se omezuje na stručné vyjádření vnější podoby města pomocí fotografií a na nástin několika historických faktů trojrozměrnými exponáty.

Hlavní expoziční záměr je soustředěn v přízemním sále. V celkovém rámci vývoje výroby lidové keramiky, fajánsí a kameniny je vyzvednuta výroba v hranické manufaktuře, která pracovala v období od roku 1784 do 1805. Hranická výroba byla vlastně jedinou skutečnou manufakturou na výrobu fajánsí na Moravě. Vedle vlastních výrobků je v textové části zachycena historie vzniku, výrobní proces, sociální poměry zaměstnanců a zánik manufaktury.

Horní prostory muzea, galerie, přinášejí ukázky výtvarných prací umělců, kteří se v Hranicích narodili nebo zde žili a působili. Časově je opět vymezena tato část 19. stoletím. Doplněk zde tvoří ukázky nábytku v chronologickém souladu s obrazy.

Muzeum je otevřeno od května 1974.

M. Jašková

DROBNÉ ZPRÁVY

Již druhým rokem je v činnosti v Hranicích **klub přátel sovětského filmu**. Má v současné době **388 členů**, kteří mají permanentní vstupenky na celý letošní rok. Je to značný počet, který svědčí o zájmu hranické veřejnosti o sovětské filmové umění. Vysoký počet členů klubu je také výsledkem dobré práce členů městského výboru SČSP. Pro členy klubu jsou uváděny sovětské premiérové filmy, většinou širokoúhlé a barevné. Při sestavování programu pamatuje výbor klubu také na to, že se členové seznámili s produkcí různých národních sovětských kinematografií, např. uzbeckou, moldavskou, arménskou aj.

Žáci lidové školy v Hranicích dosáhli výrazného úspěchu v krajských kolech soutěže lidových škol umění. 13. března 1974 ve Frýdku-Místku v kategorii komorních dechových souborů zvítězilo a postup do ústředního celostátního kola si zajistilo **duo lesních rohů L. Fabík a J. Grohmann s klavírním doprovodem K. Hudcové**, kteří přednesli Loveckou sonatinu hranického skladatele R. Heidera. Hned za nimi druhé místo obsadil dechový kvartet s doprovodem klavíru, který uvedl rovněž skladbu R. Heidera Variaci na lidovou píseň Rožnovské hodiny. Všichni účinkující na dechové nástroje jsou žáky uč. St. Borka, doprovázející klavíristka K. Hudcová je ze třídy řed. M. Kavanové.

V krajském kole 30. března 1974 v soutěži dechových orchestrů LŠU v Havířově v kategorii malých souborů do počtu 19 členů o věkovém průměru do 15 let získal první místo **dechový orchestr hranické lidové školy umění za řízení uč. J. Slimáčka**. Mladí hraničtí hudebníci přednesli nejlépe ze všech ú-

častníků povinnou skladbu a předvedli také hodnotný a náročný vlastní program. Porota ocenila u hranického orchestru velmi decentní hru, kulturu tónů, dobrou souhru, plastický a dynamický hudební projev. Rovněž celková volba programu vyvolala dobrý dojem. Zaslouženě si Žákovský orchestr vybojoval postup do celostátní soutěže LŠU.

Klub filatelistů v Hranicích pořádá pravidelné výměnné schůzky členů a současně schůzky kroužku mladých filatelistů každou druhou a čtvrtou neděli v měsíci od 9 hodin dopoledne v Klubu důchodců v Hranicích, v ulici Na náspech.

ZMĚNY V ORGÁNECH MĚSTSKÉHO NÁRODNÍHO VÝBORU

Plenární zasedání Městského národního výboru v Hranicích dne 17. dubna 1974 schválilo **do funkce vedoucího odboru místního hospodářství, dopravy, obchodu a cestovního ruchu Františka Pola**, narozeného 19. srpna 1946, bytem v Drahotuších, Hranická ulice.

Plenární zasedání Městského národního výboru v Hranicích dne 17. dubna 1974 zprostilo na vlastní žádost z rodinných důvodů z funkce **předsedy komise ochrany veřejného pořádku** poslance MěstNV **Jaromíra Černého**, poněvadž se stěhuje mimo Hranice. Zároveň bylo Jaromíru Černému vysloveno poděkování za obětavou práci při výkonu této funkce.

Do funkce předsedy komise ochrany veřejného pořádku MěstNV byl plenárním zasedáním Městského národního výboru v Hranicích dne 17. dubna 1974 zvolen **poslanec MěstNV Ladislav Richter**, pracovník n. p. Hranická cementárna a vápenice, který byl v této souvislosti zproštěn dosavadního členství ve výboru lidové kontroly.

BLAHOPŘEJEME JUBILANTŮM

2. května	Marie POHLOVÁ, Jiřího z Poděbrad	75 let
3. května	Anna VČELAŘOVÁ, Jurikova 27	80 let
18. května	Karel PETRŽELA, Jaselská 5	75 let
20. května	Marie KUCHYŇKOVÁ, Kropáčova 788	80 let
30. května	Olga VACULÍKOVÁ, Trávnícká 517	75 let

ZEMŘELÍ V BŘEZNU 1974

4. 3.	Antonín Králík, Polní ulice
6. 3.	Antonie Čermáková, Svatoplukova
10. 3.	Anna Zemanová, Zborovská
17. 3.	Anežka Krejčířiková, Hřbitovní
19. 3.	Antonie Neubauerová, Hřbitovní
20. 3.	Marie Hašová, Boženy Němcové
21. 3.	Alexandra Andryšková, Hakenova
23. 3.	Augustin Fiala, Leninova
30. 3.	Leopolda Ruská, Zborovská
30. 3.	Marie Odstrčilová, Havlíčkova

PROGRAMY KIN

Kino Svět:

- 1.—3. **MSTA.** Film USA — drama o nerovném souboji. Film je mládeži nepřístupný.
- 7.—9. **VZPLANUTÍ OHNĚ.** Od heydrichiády po osvobození v roce 1945. Film je mládeži přístupný.
- 10.—13. **PŘEDČASNÝ POHŘEB.** Film USA, hrůzyplný horror E. A. Poea. Film je mládeži nepřístupný.
- 14.—16. **BALADA.** Rumunská historická hudební romance. Film mládeži přístupný.
- 17.—20. **NA VĚTRNÉ HURCE.** Historie jedné lásky. Film je mládeži nepřístupný.
- 21.—23. **POSLEDNÍ HAJDUK.** Sovětské drama o statečném boji legendárního hrny. Film je mládeži přístupný.
- 24.—27. **LAIA.** Španělský dramatický příběh nesplněných přání. Film mládeži nepřístupný.
29. **VĚTRNÉ MOŘE.** Film ČSSR-SSSR. Dramatický příběh českého rudoarmejce. Film je mládeži přístupný.
30. Film pro členy Klubu přátel sovětského filmu. **SANNIKOVOVA ZEMĚ.** Fantastické dobrodružství expedice za neznámými obyvateli. Představení v 17 a 19 hodin.
31. **PŘÍPAD MATTEI.** Tajemné pozadí smrti italského průmyslníka. Film mládeži přístupný.

Představení pro mládež v neděli ve 14.30 hodin.

Neděle 5. 5.	DRUŽINA ČERNÉHO PERA. O mladých lidech, kteří se nebáli riskovat.
Sobota 11. 5. 17 hodin	TŘI MUŠKETÝŘI — I. díl. — Dvoudílný film podle románu A. Dumase.
Neděle 12. 5.	TŘI MUŠKETÝŘI.
Neděle 19. 5.	NESTVŮRA Z VESMÍRU. Japonský fantastický film.
Neděle 26. 5.	GAMERA CONTRA GAOS. Japonský fantastický film.

Kino Oko:

- 3.—6. **BANDOLERO.** Film USA. Western o mužích, kteří se postavili mimo zákon. Film je mládeži nepřístupný.
- 7.—9. **SEDM NEVĚST SVOBODNÍKA ZBRUJEVA.** Sovětská filmová veselohra. Film je mládeži přístupný.
- 10.—13. **TRISTANA.** Španělské filmové drama. Film mládeži nepřístupný.
- 14.—16. **ZLOČIN V MODRÉ HVĚZDĚ.** Psychologický příběh člověka, který nezradil pouze sám sebe.
- 17.—20. **PTÁCI.** Americký horror A. Hitchcocka. Film mládeži nepřístupný.

- 21.—23. **POHYBLIVÉ PÍSKY.** Polský film, příběh několika horkých letních dnů. Film je mládeži nepřístupný.
- 24.—27. **HROCH.** Satira ČSSR o tom, jak hroch sežral Hrocha. Film mládeži přístupný.
- 28.—30. **MUŽI S GRANÁTY.** Barevný jugoslávský film, mládeži přístupný.
31. **MĚDA BĚDA.** Americký kreslený film ze seriálu „Pes Filipes a spol“. Tento film se hraje mimořádně také v sobotu 1. června v 17 hodin.

Představení pro děti — každou sobotu v 15 hodin.

4. **MAUGLÍ.** Příběh z Knihy džunglí.
11. **CESTA ZA INDIÁNY.** Sovětský film o dvou klucích.
18. **POKLAD NA JEZEŘE.** Dobrodružný film NSR.
25. **TVÁŘÍ TVÁŘ ŠELMÁM.** Dobrodružný film.

Každou neděli od 9 do 11 hodin nepřetržitě program NONSTOP 60!

POŘADY KLUBU DŮCHODCŮ V KVĚTNU 1974

Začátek všech pořadů v 15 hodin.

- SOBOTA 4. 5. ZÁJEZD do Hudebního divadla v Olomouci: opereta ZLATÁ MISTROVÁ od E. Eyslera. Odjezd v 8.30 hodin od hotelu Brno.
- STŘEDA 8. 5. Proslov plukovníka v. v. V. VLASÁKA. — Veselá hodinka s pionýry. Klubovna, Náspsy.
- STŘEDA 15. 5. Filmová beseda: VELIKONOČNÍ DOVOLENÁ, barev. zábavný film. Sál JKP — I. poschodí.
- STŘEDA A
ČTVRTEK
22. a 23. 5. ZÁJEZD NA SLOVENSKO. Púchov, Ilava, Velká Belá, Bojnice, Prievidza, Kremnica, Hlíník, Sklenné Teplice, Báňská Štiavnica, Partizánské, Bánovce, Trenčianské Teplice a Trenčín. Odjezd v 5 hodin od hotelu Brno.
- STŘEDA 29. 5. Filmová beseda: KRÁLOVSKÁ POLOVAČKA, barevný zábavný film. Sál JKP — I. poschodí.

Odpovědný redaktor: Eva Horáková, členové red. rady: prof. Ludvík Novotný, Zdeňka Kosová, Oldřich Lukeš, reg. č. RM 49 — Cena 1 Kčs. — Změna pořadů uvedených v kulturním kalendáři vyhrazena. — Kulturní kalendář města Hranic vydává JKP Hranice. — Tisknou Moravské tiskařské závody, n. p., Olomouc, závod 11, třída Lidových milicí 3.

